

آشنایی با سبک موسیقی هیپ هاپ

موسیقی هیپ هاپ یکی از سبک‌های موسیقی می باشد، موسیقی هیپ هاپ، از دو بخش اصلی تشکیل شده است: رپ (MC) و DJ (میکس صدا و اسکرچ) تشکیل شده است، هیپ هاپ مانند سبک‌های دیگر هنری مملو از احساسات، تمرکز، هیجان و حرکت است.

به گزارش سایت خبری پرسون، هیپ هاپ فراتر از یک ژانر است: این یک حرکت فرهنگی است که موسیقی، شعر، رقص، هنر، مد و فلسفه سیاسی را فرا می گیرد. بسیاری از مردم به طور مترادف از رپ و هیپ هاپ استفاده می کنند، اما به طور دقیق هیپ هاپ یک حرکت فرهنگی است (از جمله موسیقی)، در حالی که رپ یک تکنیک خاص موسیقی است که اغلب در موسیقی هیپ هاپ استفاده می شود.

هیپ هاپ چیست

هیپ هاپ دارای چهار مشخصه می باشد:

- Rapping یا (MCing): سبک آوازی است که از ریتم و شعر استفاده می کند، اما معمولاً ملودی ندارد. این کمتر شبیه آواز خواندن است. با شکوفایی فرهنگ هیپ هاپ، کلمه "رپ" تعریف باریک تری به خود گرفت. امروزه، رپ یک ویژگی متمایز در موسیقی هیپ هاپ است.

- Turntablism یا (DJing): نوعی ساخت موسیقی با یک دستگاه پخش کننده موسیقی است. با استفاده از آهنگ های تولید شده توسط دیگر هنرمندان، یک دی جی، میکس ایجاد می کند، صداها را با هم ترکیب می کند و برای ایجاد آهنگ جدید موسیقی را دستکاری می کند.

- Breakdancing یا (BBoy / BGirling): یک سبک رقص آکروباتیک است، Breakdancing از بدو تأسیس یکی از ویژگی های اصلی فرهنگ هیپ هاپ بود، اما از آنجا که یادگیری آن بسیار دشوار است، محبوبیت اصلی دیگر جنبه های هیپ هاپ را کسب نکرده است.

- Street art یا (graffiti): هنری بصری است که به طور معمول با استفاده از اسپری رنگ و سبک بصری پر جنب و جوش ساخته می شود. البته همه دیوار نویسی ها با فرهنگ هیپ هاپ همراه نیستند، اما جنبش هیپ هاپ سبک گرافیتی منحصر به فردی را ایجاد کرد که بلافاصله قابل تشخیص است.

تاریخچه موسیقی هیپ هاپ

هیپ هاپ یک فرهنگ و یک حرکت هنری است که در اوایل دهه ۱۹۷۰ از برانکس در شهر نیویورک ظهور کرد. توسعه آن تأثیرات منفی انحطاط پس از صنعت، گفتمان سیاسی و اقتصادی را که به سرعت در حال تغییر است منعکس کرد.

با نگاهی به شهر نیویورک در این دوران، شاهد فروپاشی اقتصادی هستیم. اقتصاد شهر به دلیل افت صنعت تولید و ساخت بزرگراه کراس برانکس در حال سقوط بود. بیشتر طبقه متوسط سفیدپوست برای فرار از چالش های اجتماعی و اقتصادی به حومه شهر نقل مکان کردند. شرایط در محله هایی که بطور برجسته توسط مهاجران آفریقایی-آمریکایی، پورتوریکو و کارائیب زندگی می کنند، بدتر شد. ناامیدی شهری همچنین موجب افزایش جرم و جنایت، خشونت باند و فقر شد.

در نتیجه، مشاغل درهای خود را بستند و باعث شد بسیاری از فرصت های اقتصادی و منابع سرگرمی از بین برود. در نتیجه، جوانان شهری برای تفریح و ابراز وجود به خیابان ها روی آوردند. ساختمانها و پارکینگهای متروکه زمینه را برای مهمانیها فراهم کردند. این مهمانی ها، پایه و اساس مرتبط با فرهنگ اولیه هیپ هاپ را فراهم کردند. DJ ها و MC ها با راه اندازی "سیستم های صوتی" که توسط فرهنگ جامائیکا معرفی شده است، موسیقی را به ارمغان آوردند. ورق های مقوا به استیج رقص، رقصنده ها تبدیل شدند و دیوارهای آجری به بوم نقاشی های دیواری تبدیل شدند.

از سال ۱۹۷۹ هیپ هاپ به یک ژانر پرتیرفردار تبدیل گشت. این محبوبیت همچنان ادامه یافت و در سراسر جهان گسترده شد.

آلات موسیقی هیپ هاپ

سازهای مورد استفاده در سبک هیپ هاپ و آهنگسازی های آن برگرفته از سبک های دیسکو، فانک، ریتم و بلوز است و شامل آواز، گیتار، کیبورد، طبل و سازهای کوبه ای می شود.

تأثیر موسیقی هیپ هاپ بر دیگر موسیقی ها

هیپ هاپ ، تأثیر چشمگیری بر اکثر انواع موسیقی ها داشته است. برخی هنرمندان بیت یا رپ هیپ هاپ را با راک اند رول، هوی متال، پانک راک، مرنگو، سالسا، کومبیا، فانک، جاز، خانگی، تاراب، رگا، هایلایف، ام بالاکس و سول درآمیختند.

از اوایل دهه ۱۹۹۰ ارتباطی نزدیک و خاص بین موسیقی هیپ هاپ و موسیقی حزن‌انگیز بوده‌است.

طی دهه ۸۰، گروه‌های مشهوری مانند Run-D.M.C هم از هیپ هاپ و هم از هارد راک در ژانرهای جدیدی استفاده کردند که نمونه آن «Walk This Way» است.

این ژانر همچنین بر سبک‌های مختلف موسیقی الکترونیک، تریپ هاپ، grime, UK garage, jungle و سایر ژانرها نیز تأثیرگذار بود.